

ΑΠΟΜΝΗΜΕΙΩΣΗ vs SELFIE

Ηρακλής Καρακάζης
Αναπληρωτής Καθηγητής
Κινητής Προσθετικής ΕΚΠΑ

Αν, όπως λέγεται η ανάδυση του υποκειμένου συντελείται στον τόπο του Άλλου (au lieu de l' Autre), τότε η μετοχή σε ομάδες ανθρώπων που κοινωνούν συγκεκριμένων κανόνων, στόχων και εμπειριών δεν μπορεί παρά να συμβάλλει στην ολοκλήρωση της ατομικής ταυτότητας. Ο φοιτητής για παράδειγμα, ανακαλύπτει το μυστήριο της επιστήμης του κυρίως μέσα από τη ζωή και τις δράσεις του στο πανεπιστήμιο. Σε αμφίδρομη δυναμική σχέση με το θεσπισμένο πλαίσιο της εκπαίδευσης αλλά και την πανσπερμία των εκπαιδευτών του, θα πορευτεί με τους συνομηλίκους του μέσα στο χωροχρονικό παράθυρο που ορίζουν η εποχή, διάρκεια και ο τόπος των σπουδών του.

Εκεί θα σφυρηλατηθούν, έτι περαιτέρω, οι μηχανισμοί κοινωνικής πρόσδεσης, εκεί εν πολλοίς θα θεμελιωθεί η επιστημονική του ταυτότητα, θα αναδυθούν οι κλίσεις και οι αδυναμίες του και θα διαμορφωθούν οι πιθανές προοπτικές και οι τρόποι δράσης του. Είναι το Habitus του P. Bourdieu, η ασυνείδητη δηλαδή οσμοτική μάθηση ως προϊόν καθημερινής επαφής με το πολιτισμικό μας περιβάλλον. Οι τάξεις των αποφοίτων έχουν πάντα χρονική σήμανση (πχ η τάξη του 30, του 40 κλπ) και η απομνημείωση της αποχαιρετιστήριας σύναξης, λειτουργεί ως αυθεντικό ίχνος ενός αυστηρά προσωπικού και ιδιαίτερα σημαντικού βιώματος, πάντα σε σχέση με τους άλλους. Αντίθετα η καταγιστική αυτο-φωτογράφιση και ανάρτηση των εικόνων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παρά τις αντιρρήσεις, κανένα ίχνος δεν θα αφήσει. Ίσως μόνο τη στιγμαία πλήρωση κάποιου ελλείμματος αυτοεκτίμησης. Ναρκισσιστικός ψυχαναγκασμός; Μετανεωτερική θραυσματοποίηση των βεβαιωτήτων; Ίσως. Σημείο των καιρών πάντως, σίγουρα.

Απομνημείωση.

Με την έννοια της απόδοσης (αναγνώρισης) χαρακτηριστικών μνημείου σε ένα φωτογραφικό ντοκουμέντο (κατά τον «αφηρωισμό»)

«Καθώς γράφονται τούτες οι γραμμές»

Η μνήμη αλαργεύει σε ήσυχο πέλαγο ταξιδιών ανεκπλήρωτων γεμάτων θύμψες αλλοτινές και μισοξεχασμένες.

Χρώματα κι αρώματα συνταιριάζονται ζωγραφίζοντας πρόσωπα και μουσικές. Ζωντανεύουν ξανά μικροχαρές έτοιμες να μπαρκάρουν σε ξεχασμένα λιμάνια, που σαν μαρμαμένα κυκλάμινα παπκωμένα ξεχάστηκαν στο συναξάρι του χρόνου.

Ονειράτα και θλίψη αντάμα που δεν θες να ξαναζήσεις. Όμως και νοσταλγίες μεθυστικές και γλυκόπιτες, απομεινάρια της παιδικής σου ζωής που, σβήνοντας, άφησε ζωπίσω της μόσχο, ανάλαφρα σα πλανιέται στο τέλμα της ψυχής.

Τ' ανασκαλεύεις όλα τούτα κι ευθύς αναθρώσκει δυόσμος και ξερός βασιλικός.

Βύρων Δρούκας
Καθηγητής ΕΚΠΑ

Η αγάπη που δεν έστερξε

Ήταν όπως η πρώτη φορά.

Σαν τότες που πρώτος σ' αγάπησα.

Μάτια που έψαχναν στις γωνίες που στεκόσουν μ' ένα χαμόγελο στη θλίψη κι ένα ποτήρι στο χέρι που ποτές του δεν άδειαζε.

Βλέμμα που σπάθιζε σύννεφα λήθης.

Κόσμος πολύς και μουσικές.

Φότα και χρώματα.

Πρόσωπα που έκρυβαν αλήθειες.

Αυτές που δεν φαίνονται.

Ήρθες για λίγο, μόνος, κοντά μου

κι ήταν τόση η μέθεξη που' θελα

κείνη τη στιγμή να φωνάξω πόσο

σ' αγαπώ, καλέ μου και χαμένε.

Εγώ ο ποιητής που μυστικά

τραγουδούσα τη ψεύτικη χαρά σου.

Όμως είναι στιγμές που ξεχειλίζουν

των πηγαδιών μου οι βυθοί, σαν

δεν μιλάς και μόνος ταξιδεύεις

αφήνοντας ξωπίσω τρεις λέξεις

κι ανομολόγητα μυστικά.

Θυμάσαι;

Πού; Πότε; και γιατί;

Κι από τότε ακόμα περιμένω.

Νύχτα!

Ένα μισό φεγγάρι μας κοιτά

δίχως να καταλαβαίνει.

Αργοσαλεύοντας προσπέρασε

τη σιωπή μας βουλιάζοντας

το φως του στο έρεβος της νύχτας.

Ήταν η ώρα να πούμε αντίο

κι ίσως να φιληθούμε.

Η νύχτα χάνεται στη Δύση της

κι εσύ με κοιτάς με βλέμμα

που σκοτώνει.

Με τράβηξες κοντά σου με χέρια

που μ' αγκάλιαζαν αλλά δεν

με κρατούσαν.

Απόθεσες τα χείλια σου στο πλάι

του προσώπου λίγο πριν τα δικά μου.

Σκόρπαγες λόγια κι ευχές

ακατάληπτες δίχως σειρά

και νόημα.

Σε φίλησα ως έπρεπε κι ως

μη θυμάσαι.

Σ' έσφιξα πάνω μου κι αγκάλιασα

τον πόνο.

Έγειρε η νύχτα μην αντέχοντας

το δάκρυ που μόλις άνθιζε.

Καλέ μου κι ακριβέ!

Άστριος και Νεφελινικός Συηνήτης

ας φωτίζουν το διάβα σου

Ledra Marriott

*Με αφορμή μια Ακαδημαϊκή Σύναξη
Αθήνα, Μάιος 2009*

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΒΗΜΑ

Διμηνιαία Έκδοση

Κωδικός 016446

Ιδιοκτήτης: **ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΒΗΜΑ Μ.Ε.Π.Ε.**

Ιδρυτής: **Γιάννης Καρακαζούλης**

Σκουφά 64 106 80 Αθήνα

Τηλ. 210 3814 939 Fax 210 3803 327

e-mail: odvima@otenet.gr

www.odvima.gr

Διευθυντής:

Όθωνας Γκότσος

Σύμβουλος Έκδοσης:

Κατερίνα Καρακαζούλη

Σύνταξη:

Ηλιάνα Γιαννούλη

Υπεύθυνος Ποιοτηρίου:

Γιώργος Κάντζος

Νομικός Σύμβουλος:

Λάμπρος Ανδρ. Τσοπράς

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

pressious arvanitidis A.E.B.E.

78ο χλμ. Εθνικής Οδού Αθηνών Λαμίας

Τηλ. 226 100 5100